

**BIURO
GENERALNEGO INSPEKTORA
OCHRONY DANYCH OSOBOWYCH
Departament Orzecznictwa, Legislacji i Skarg**

Warszawa, dnia 9 marca 2011 r.

DOLiS-035-3303/10/10101/11

**Pani
Beata Dołęgowska
Prezes Zarządu
FUNDACJA
DZIECKO-ADOPCJA-RODZINA
ul. J. Lennona 1 A
05-400 Otwock**

W odpowiedzi na Pani pismo z dnia 13 grudnia 2010 r. (data wpływu pisma do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych – 14 grudnia 2010 r.) uprzejmie informuję, iż zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t.j. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) jeżeli przepisy odrębnych ustaw, które odnoszą się do przetwarzania danych, przewidują dalej idącą ich ochronę, niż wynika to z niniejszej ustawy, stosuje się przepisy tych ustaw.

Największe znaczenie w praktyce stosowania ww. ustawy ma reguła *lex specialis derogat legi generali*. Ujęcie reguły kolizyjnej w art. 5 ma takie znaczenie, że w razie ustalenia, iż mamy do czynienia z przepisem odrębnej ustawy odnoszącym się do przetwarzania danych osobowych przewidującym dalej idącą ochronę niż wynikająca z ustawy o ochronie danych osobowych, interpretator ma obowiązek zastosować omawianą normę kolizyjną (w przypadku reguł kolizyjnych innych niż normatywne nie może być mowy o prawnym obowiązku ich zastosowania, tym bardziej że nie wszystkie z nich są przyjmowane bez zastrzeżeń - por. Z. Ziemiński, w: A. Redelbach, S. Wronkowska, Z. Ziemiński, *Zarys teorii państwa i prawa*, Warszawa 1993, s. 215). Potrzeba stosowania komentowanej normy kolizyjnej występuje tylko wtedy, gdy dochodzi do kolizji przepisów prawnych wprowadzających odrębne unormowania (J. Nowacki, Z. Tobor, *Wstęp do prawoznawstwa*, Kraków 2002, s. 179 i 183). Zgodnie z brzmieniem art. 5 zakres zastosowania omawianej normy kolizyjnej obejmuje wyłącznie relacje między omawianą ustawą, a przepisami zawartymi w aktach normatywnych o randze ustawy. Stosowanie normy odtworzonej z art. 5 nie wyklucza stosowania reguły kolizyjnej *lex specialis derogat legi generali* wówczas, gdy przepis

szczególny nie przewiduje dalej idącej ochrony niż wynikająca z ustawy o ochronie danych osobowych. Podstawowym zatem zadaniem podmiotu stosującego ustawę o ochronie danych osobowych jest ustalenie szczególnego charakteru przepisu zawartego w odrębnej ustawie, a nie ustalanie poziomu ochrony przewidzianego przez ten przepis. Grupą przepisów, których zakres zastosowania krzyżuje się z zakresem zastosowania ww. ustawy, są przepisy ustanawiające tajemnice zawodowe oraz inne tajemnice prawnie chronione. Przepisy te są przepisami odrębnych ustaw, które odnoszą się do przetwarzania danych osobowych i znakomita ich większość przewiduje dalej idącą ochronę. Co do zasady, niezależnie od poziomu ochrony danych osobowych, są one przepisami szczególnymi wyłączającymi stosowanie przepisów ustawy bądź zgodnie z art. 5, bądź też w wyniku zastosowania reguły kolizyjnej *lex specialis derogat legi generali*. Najczęściej przepisy ustanawiające tajemnice zawodowe przewidują dalej idącą ochronę danych osobowych niż wynikająca z ustawy o ochronie danych osobowych w zakresie udostępniania tych danych, co wyklucza stosowanie przepisów ustawy o udostępnieniu danych osobowych.

Mając powyższe na względzie oraz fakt, iż zgodnie z kodeksem rodzinnym i opiekuńczym, przysposobienie jest instytucją mającą działać w interesie dziecka, z zachowaniem określonych procedur cywilnoprawnych, ustawa o ochronie danych osobowych w żaden sposób nie może kolidować z tymi przepisami prawa. Tym bardziej, że celem przepisów dotyczących adopcji jest przede wszystkim ochrona dziecka w szeroko pojętym znaczeniu.

Jednocześnie przepraszam za opóźnienie w udzielaniu odpowiedzi.

Z up. Generalnego Inspektora
Ochrony Danych Osobowych
Z-ca Dyrektora Departamentu Orzecznictwa,
Legislacji i Skarg

Weronika Kowalik